

ŠTAMPARINA PLACANA V GOTOVINI

ŠTEV. 5

1-9-3-9

STROVNA
K
S
N
A
R
K
E
B
E
L
S
T
R
O
V
N
I
K

GLASILO

SLOVENSKEGA
ČEBELARSKEGA
DRUŠTVA

v
LIUBLJANI

LETNIK
XLII

Vsebina:

Fr. Donat Jug — šestdesetletnik	69	Opazovalne postaje	78
Poročilo o obč. zboru	70	Društvene vesti	79
Čtivo za začetnike		Naše podružnice	80
Majnik	75	Drobir	85
Kotiček za radovedneže	77		

Mali oglasi

Prodaj 25 kranjičev normalne mere lepe plemenjake z mladimi maticami. Cena za kranjiča din 120.— Oddam jih do 10. maja skupno. Arh Franc, Boh, Bela 110 pri Bledu.

Člani čebelarke podružnice Dobrova-Vintgar imajo naprodaj 80 kranjičev normalne mere, satje do 2 leti staro, matice so čiste kranjiče. V drugi polovici meseca maja prodamo tudi roje. — Sodja Jože, predsednik, Dobrova 28, Vintgar pri Bledu.

Prodaj več kranjičev dobrih skupno ali posamezno. Cena po dogovoru. Naslov pove „Društvena čebelarna“ v Ljubljani, Tyrševa 21.

Prodaj 10 obljadenih A. Z. panjev. Cena po dogovoru. — Čimperman Janez, mizar, Rob 16 pri Vel. Laščah.

Prodaj 150 kg garantiranega ajdovega pitanca. Cena din 16.— postaja Beltinci. — Tkalec Stefan, Malinci 39, p. Beltinci.

Nov cenik Društvene Čebelarne.

Društvena Čebelarna je izdala nov cenik. Da ustrezemo članom, bomo objavljali cenik na zadnjih dveh straneh ovojnega lista Slov. Čebelarja. Cenike razpošilja na zahtevo Društvena Čebelarna. K ceniku pa podajamo sledeče pojasnilo:

Prodajni in dobavni pogoji.

Cene v ceniku, ki je priložen seznamu, veljajo v dinarjih, neobvezno, franko naše skladišče v Ljubljani in brez stroškov za omot (embalažo).

Za omot računamo svoje dejanske stroške brez pribitka. Zabojev in drugega materiala za omot ne jemljemo nazaj.

Blago razpošiljamo praviloma le proti povzetju, ako ni drugače dogovorjeno. Naročilo izvršimo le tedaj, ako nam naročnik obenem nakaže 25 % od zneska vrednosti naročenega blaga. Plačila prosimo po poštni nakaznici ali po poštni položnici na naš čekovni račun št. 15.645 pri podružnici poštne hranilnice v Ljubljani.

Pri vsakem naročilu je navesti način, kako naj pošljemo blago, ali po pošti ali po železnici, ali kot hrzovozno ali kot tovorno blago. Ako naročnik glede pošiljatve ničesar ne odredi, odpošljemo blago po našem preudarku po pošti ali po železnici, kakor je pač za naročnika najugodnejše.

Da ne bo nepotrebnih stroškov in nesporazumljenja, prosimo cenjene naročnike, naj nam sporoče točni naslov in zadnjo pošto, odnosno železniško postajo.

Slike v seznamu niso vselej točen posnetek dotičnih predmetov. Malenkostne razlike izvirajo od tod, ker predmete na podlagi najnovejših izkustev od časa do časa spopolnujemo.

V sporih primerih sta podvrženi obe stranki pristojnemu sodišču v Ljubljani.

Z izdajo tega seznama in cenika so razveljavljeni vsi naši doslej izdani ceniki.

Glasiło Slovenskega čebelarskega društva v Ljubljani
Izhaja mesečno.

Številka 5

V Ljubljani, 1. maja 1939

Letnik XLII

Fr. Donat Jug — šestdesetletnik

V samostanu očetov frančiškanov na Brezjah na Gorenjskem bo dne 5. maja praznoval svojo šestdesetletnico eden izmed naših najzaslužnejših čebelarjev, gospod Fr. Donat Jug.

Jubilant uživa med slovenskimi čebelarji najboljše sloves. S svojimi jedrnatimi in poljudnimi članki je dolgo vrsto let zakladal „Slovenskega Čebelarja“ in z njimi mnogo pripomogel k našemu čebelarskemu napredku. Svoje delo na čebelarskem polju pa je venčal

s knjigo „Praktični čebelar“, ki jo je l. 1934. izdalo in založilo SČD. S tem delom si je postavil v našem slovstvu lep spomenik trajne vrednosti, in bo slavljenčevo ime ostalo za vselej zapisano v zgodovini našega čebelarskega slovstva. Knjiga „Praktični čebelar“, ki se je našim čebelarjem naglo priljubila in smo nanjo lahko upravičeno ponosni, pa je tudi najzgovornejši dokaz marljivosti in vztrajnosti g. Juga. Z njo je na najlepši način dokazal, da nam je treba samo odločnosti in dobre volje, pa lahko premagamo vse ovire in težave, ki nam križajo pota delovanja v splošno korist.

Naš prijatelj Jug pa svojega delovanja v korist naroda ni omejil zgolj na čebelarstvo. Z enako vnemo in ljubeznijo je deloval tudi pri sadjarski in vrtnarski organizaciji in pri kmetijski podružnici, prirejal razstave ter dajal pobude za to in ono. V živem spominu mi je ostalo, s kakim spoštovanjem je govoril pokojni pater Angelus o slavljenčevih vsestranskih sposobnostih in njegovi neugnani marljivosti. Povsod pri samostanskem gospodarstvu se je kazala njegova spretna roka in sposobnost.

Pred leti ga je težka bolezen priklenila na posteljo. Opustiti je moral delo. To ni bil samo udarec zanj, marveč tudi za naše čebelarje, ki njegovo spretno pero zelo pogrešajo. Njegovo zdravstveno stanje se počasi zboljšuje, toda mnogo prepočasi za nas, ki težko čakamo, da bi se zopet oglasil v SČ.

Velike so Jugove zasluge za naše čebelarstvo. Zato se ga ob njegovi šestde-

setletnici spominjamo s posebno prisrčnostjo in spoštovanjem. Slovenski čebelarji mu pošiljamo zvrhano košaro iskrenih čestitk in izrazov hvaležnosti, želeč mu obenem, da bi mu nebeški oče kmalu vrnil ljubo zdravje in mu dal dočakati še dolgo vrsto let.

Pozdravljeni, prijatelj dragi!

Poročilo

o rednem občnem zboru »Zveze čebelar-
skih podružnic Antona Janše v Kranju«,
ki je bil na Jesenicah dne 12. marca 1959.

Pred otvoritvijo je tajnik ugotovil, da je navzočnih 20 delegatov, ki zastopajo 28 glasov.

G. predsednik Strgar je ugotovil sklepčnost ter otvoril občni zbor. Pozdravil je navzočne delegate, posebno zastopnika kr. banske uprave, čebel. referenta g. Okorna in zastopnika SČD tajnika g. Mirka Dermelja. Ugotovil je, da je bil občni zbor pravilno sklican in priglašen pristojni politični oblasti. Nato je nadaljeval:

„Ker je nekaterim še malo znano razen iz okrožnic, poslanih na podružnice, naj omenim, da je bila šele pred dobrimi 8 meseci, t. j. lani, dne 26. junija ustanovljena Zveza čebelarških podružnic Antona Janše s sedežem v Kranju, v kateri je sedaj včlanjenih 18 podružnic Slov. čebelarskega društva.

Za ustanovitev te naše zveze ima predvsem zasluge podružnica v Kranju, odnosno njen agilni odbor, ki je pripravil vse potrebno in izvedel ustanovitev. Za to veliko delo jim izrekam najiskrenejšo zahvalo.

Že leta 1955. smo nameravali ustanoviti takšno zvezo podružnic za radovljiški okraj v Radovljici, da bi tem laže zastopali skupne interese gorenjskih čebelarjev. To nalogo se je takrat poverilo moji malenkosti. Ker je pa v radovljiškem okraju premalo podružnic, da bi bilo mogoče ustanoviti zvezo na podlagi pravil SČD, mi ni bilo mogoče izvesti ustanovitve zveze, katera bi imela na merodajnih mestih legalni značaj. Zato sem to zadevo obdržal v evidenci, da čebelarje radovljiškega okraja v primeru potrebe za rešitev splošnih interesov gorenjskega čebelarstva povabim na skupni sestanek. Prvi tak sestanek je bil dne 10. aprila 1958 na Jesenicah. Sklepe, sklenjene na tem sestanku, smo izvršili

vse, kakor nam je bilo naročeno in še prej, da je bila ustanovljena naša sedanja zveza čebelarških podružnic. Na merodajnih mestih so nam obljubili, da bodo kolikor mogoče upoštevali naše stvarne in tehtne razloge.

Z ustanovitvijo Zveze v Kranju pa je ravnokar omenjeno delovanje samo za radovljiški okraj prenehalo. Mnenja sem, da bo v sedanji širši zvezi še lažje reševati razna pereča vprašanja, ki se tičejo nas vseh in da se bo dalo z medsebojnim spoznavanjem, prijateljskim in vzajemnim delom zadovoljivo rešiti naloge v procvit gorenjskega čebelarstva.

Namen naše mlade zveze je predvsem, zblížiti čebelarje vseh gorenjskih čebelarških podružnic in jih pritegniti k skupnemu delovanju za napredek našega tradicionalnega podeželskega čebelarstva, ki se zaradi skromnih pašnih, še bolj pa zavoljo neugodnih klimatičnih razmer nekako razlikuje od čebelarstva v drugih pokrajinah naše domovine.

Zveza si je prvenstveno stavila za cilj, zblížiti **kmete in čebelarje**, da bi se postopoma doseglo izboljšanje pašnih razmer.

Usmerila je svoje delo tudi na to, da popravi, kar se je do sedaj omalovaževalo, namreč da se očisti in postopoma izboljša našo čebelno pasmo, da se obdrži še nadalje njen dober glas po vsem svetu.

Podrobneje o tem bomo zvedeli iz razprav na današnjem občnem zboru.“

Zastopnik SČD tajnik Dermelj se je toplo zahvalil za pozdrav g. predsednika. V imenu glavnega odbora je pozdravil občni zbor, želeč mu kolikor največ uspeha v neposredni bližini doma našega Janše. Gorenjsko čebelarstvo naj se pod okriljem Zveze razvija, izpopolnjuje in napreduje, da bo moglo častno čuvati svetinje Janše. Končno je omenil, da bi se bil tega občnega zbora izredno rad udeležil tudi predsednik SČD g. prof. Verbič, pa je bil zadržan, in sporoča najlepše zazdrave.

G. predsednik Strgar je nato prisrčno pozdravil došlega jeseniškega župana g. Markeža in se mu iskreno zahvalil za udeležbo.

Tajnik Ravnik je prebral zapisnik ustanovnega občnega zbora Zveze s pojasnilom, da mora to storiti radi tega, ker „Slovenski Čebelar“ zadevnega poročila ni objavil in zato veliki večini delegatov vsebina ni znana.

Nato je tajnik Ravnik podal tajniško poročilo. — Od ustanovitve pa do danes,

ko se vrši občni zbor Zveze, ki si je naredila ime po našem slavnem gorenjskem čebelarju Antonu Janši, je bilo delovanje njenega odbora, kakor je gg. delegatom po pretežni večini znano, dokaj težko. Zavedajoč se težke naloge, ki jo je odbor prevzel na svoje rame, da utre našemu propadajočemu gorenjskemu čebelarstvu boljšo pot, izvedba delovnega programa, ki je bil zasnovan na ustanovnem občnem zboru, ni ostala brez vidnih uspehov.

Da bo vsakemu delegatu mogoče delo jasno presoditi in tudi pravilno oceniti, je potrebno, da podam na kratko opis tega delovanja v preglednem redu.

I. V Zvezi je včlanjenih 18 podružnic s 550 člani, ki imajo skupaj 4413 A. Ž. panjev, 2245 kranjičev in 675 panjev raznih sestavov, tedaj skupaj 7351 panjev.

Na ustanovnem občnem zboru Zveze, ki je bil dne 26. junija 1958, je bil soglasno izvoljen odbor, ki je znan že iz zapisnika.

Odbor je imel v minulem poslovnem letu vsega 5 seje. Podružnicam so bile poslane 4 okrožnice. Dopisov je bilo 87. Priredili smo dve predavanji: v Kranju in v Cerkljah. Predaval je čebelarški referent g. Okorn. Udeležba je bila na obeh predavanjih nad vse pričakovanje lepa.

Na odborovih sejah smo razpravljali o tekočih zadevah Zveze in po določenem programu, t. j. o sestavi točne čebelarške statistike, ureditvi Zvezne plemenilne postaje, uvedbi enotne mere našega kranjiča, ureditvi pasišč, preskrbi naših članov s sladkorjem in strokovni izobrazbi čebelarškega naraščaja.

a) **Čebelarška statistika.** Podlaga vsakemu uspešnemu delu kake organizacije ali združenja je in bo ostala statistika. Zato je ustanovni občni zbor naše Zveze stavil na prvo mesto delovnega načrta sestavo statistike, ker je po znanih tozadevnih izkušnjah čebelarških ustanov v inozemstvu tudi pri nas statistika neobhodno potrebna, da bo mogoče naše čebelarstvo dvigniti na ono stopnjo, ki mu po svetovnem slovesu naše čebele-sivke brezpogojno tudi pripada.

Odbor je s svojimi okrožnicami in dopisi pozval vse v Zvezi včlanjene podružnice, da mu pošljejo zahtevane podatke.

Da bi sestavljanje teh poročil podružničnim tajnikom kolikor mogoče olajšal in da bi Zveza dobila pravo sliko stanja gorenjskega čebelarstva, je odbor sklenil, da založi v ta namen primerno tiskovino.

b) **Ureditev Zvezine plemenilne postaje.** V tem pogledu smo storili pri odboru čebelarške podružnice v Kranju korake, da je prevzelo njeno v preteklem letu ustanovljeno plemenilno postajo na Fužinah v Kokri Zveza v svojo nadaljnjo oskrbo in izpopolnitev in jo proglasila kot Zvezino ustanovo. Izpopolnitev je v teku in bo do meseca maja t. l. izvršena. Nabavljenih je bilo poleg prejšnjih 10, še 20 hramčkov, tako da se bo moglo hkrati prašiti 60 matice. Nastavljen bo v mesecih plemenjenja matic stalen oskrbnik — star izkušen čebelar — proti primerni nagradi. Dalje je poskrbljeno, da bodo dostavljali naseljene plemenilčke iz Kranja do plemenilne postaje in nazaj v posebnem zabožku z rednim avtobusom.

c) **Enotna mera kranjiča.** Da bi po najhitrejši poti dosegli enotno mero kranjiča, je predsednik Zveze predlagal, naj bi banska uprava dala napraviti nekaj sto panjev-kranjičev in jih brezplačno razdelila kot vzorce vsem gorenjskim čebelarjem. Banska uprava je naši tozadevni prošnji v polnem obsegu ugodila in nakazala v ta namen primeren znesek za nabavo 500 kranjičev. Razdelitev teh panjev na posamezne podružnice in čebelarje si je pridržala kr. banska uprava.

Odbor Zveze izreka g. banu dr. M. Natlačenu, načelniku kmetijskega oddelka g. inž. Podgorniku in čebelarškemu referentu g. Okornu za izkazano izredno naklonjenost našemu čebelarstvu iskreno zahvalo.

č) **Čebelni sladkor.** Glede preskrbe naših članov s sladkorjem bodi omenjeno samo to, da Zvezi za sedaj ni bilo mogoče ustreči podružničnim članom tako, kakor bi bilo želeli, to pa ker Zveza še nima potrebnih denarnih sredstev za to. Uspelo je pri tej akciji edino samo to, da dobavi papriko (garantirano sladko!) za denaturiranje sladkorja Zveza sama. Sladkorja se je do sedaj nabavilo 5000 kg, ki je bil podružničnim članom oddan po 8 din kg. Zveza je delovala tudi na to, da bi se cena sladkorju znižala. Ker ji ni uspelo, da bi mogla naročiti vagonsko pošiljko, za katero bi bila ne samo cena sladkorju v tovarni nižja, temveč tudi prevozni in drugi stroški, je vložila na Generalno direkcijo državnih železnic že ponovno prošnjo za znižanje voznine za ta sladkor, ki bo služil za vzdrževanje gorenjskega čebelarstva in v zvezi s tem za povzdigo našega narodnega gospodarstva. Obe prošnji sta bili zavrženi s kratko motivacijo, da se

jima ne more ugoditi, ker za to ni zakonske možnosti.

d) **Ureditev ajdovih pasišč.** Najtežje in tudi najkočljivejše vprašanje v območju naše Zveze je ureditev ajdovih pasišč. Važno je predvsem za čebelarje iz gorenjskega kota, ker je obstoj njih čebelarstva odvisen zgolj od prevažanja v ajdovo pašo.

Lani je n. pr. kranjska podružnica pričela z zbiranjem tozadevnih podatkov v njenem območju ter jih izročila čebelarškemu referentu g. Okornu v nadaljnjo uporabo. Nato je bil v Kranj sklican sestanek interesentov, po zaključni razpravi pa je bil napravljen obhod na terenu. Na tem sestanku je imel čebelarški referent g. Okorn priložnost, da se je prepričal o mišljenju in naziranju nekaterih domačih čebelarjev o ureditvi ajdovih pasišč. Z zadovoljstvom pa moram pripomniti, da so se med tem časom omehčali tudi godrnjači, ki so, hvala Bogu, le redki in je pričakovati, da bo ureditev ajdovih pasišč, ki jo bo letos izvedla kr. banska uprava po svojem čebelarškem referentu g. Okornu s sodelovanjem naše Zveze, mogoče izvršiti brez večjih težkoč.

e) **Čebelarska izobrazba.** Predpriprave in organizacija za prireditve I. čebelarškega tečaja naše Zveze so v glavnem že izvršene in se bo tečaj pričel, čim bo pri- glašenih določeno število udeležencev. Ta tečaj bo večdnevni (trajal bo približno 18 do 20 dni). Predavali bodo naši najboljši čebelarski strokovnjaki. Predavanje teorije bo v šolskih prostorih, katere je Zvezi dalo na razpolago brezplačno, izvzemši stroškov za električni tok in čiščenje prostorov, ravnateljstvo državne tekstilne šole v Kranju, kjer se bodo predavatelji lahko posluževali epidiaskopa in vseh ostalih aparatov za mikroskopiranje. Predavanja s praktičnim predvajanjem pa bodo pri vzornih čebelnjakih. Po izvršenih predavanjih bodo tečajniki polagali obvezen tečajniški izpit. Osnutek programa v zgoščeni obliki je sestavil za ta tečaj g. prof. dr. Žontar, končno redakcijo pa je na našo prošnjo prevzel in izvršil čebelarški referent g. Okorn.

Gg. prof. dr. Žontarju in čebelarškemu referentu Okornu kakor ravnateljstvu drž. tekstilne šole v Kranju izrekamo zahvalo za njihov trud in izredno naklonjenost.

G. čeb. ref. Okorn je podal k zapisniku in poročilu tajnika izčrpno pojasnilo. Vprašanje ureditve ajdovih pasišč bo v

krajih, kjer se ni, v tekočem letu rešeno. Za pravilno in pravično ureditev pasišč je bilo potrebno najprej ustvariti pogoje. Vprašanje zahteva obilo predpriprav, delo samo pa mnogo naporov, preudarnosti in potrpežljivosti.

Glede nabave kranjičev je omenil, da je ta akcija za ohranitev našega starega in našim prirodnim in gospodarskim zahtevam odgovarjajočega domačega panja neobhodno potrebna. Kranjiči so se brezmi- selno zametavali, Čebelarja, ki je čebelaril v kranjičih se je marsikje omalovaže- valo in smatralo celo za nazadnjaškega, čeprav so bili njegovi uspehi zelo lepi, njegova strokovna izobrazba pa na zelo vi- soki stopnji, mnogokrat veliko boljša kakor marsikaterega „naprednega“ čebelarja.

Selekcijo naše čebele bomo izvedli z vso odločnostjo in brez ozira na levo in desno po določenem načrtu. To vprašanje je za slovensko čebelarstvo življenjske važnosti in bi zavoljo tega moralo biti življenjska naloga vseh slovenskih čebelarjev.

G. Serajnik je pripomnil k tajniškemu poročilu glede statistične tiskovine, ki jo namerava izdati Zveza, da bi naj bila enaka tiskovini osrednjega društva. Da bi bili statistični podatki trajne vrednosti, pogr- ša v predloženem osnutku prostor za slede- če podatke: od kdaj vsak posamezni čebel- lar čebelari, predavanja, če in kdaj so bila, tema, obisk; v razpredelnici pod rubriko „Drugi panji oz. sistemi“ naj bi se vpra- šanja bolj podrobno razčlenila.

Zastopnik SČD tajnik g. Dermelj je ome- nil ustanovni občni zbor Zveze ter da je o programu Zveze poročal ožjemu odboru. Glede sladkorja je predlagal, da naj ga Zveza naročuje pri osrednjem društvu, ki bi ga oddajalo za lastno ceno. O denaturir- ranju sladkorja s papriko je omenil, da je osrednje društvo napravilo že nešteto vlog, da bi ne uporabljali paprike, pa so bile vse vloge in intervencije brezuspešne.

Referent g. Okorn: Panji-kranjiči, za kojih nabavo je dala kr. banska uprava denarno podporo gorenjski Zvezi, niso na- menjeni, kakor se to zlobno širi, samo za gorenjske čebelarje, temveč se bodo odda- jali tudi čebelarjem na Dolenjskem.

G. predsednik Strgar: Teh vzorčnih pa- njev so Dolenjci nedvomno še bolj potreb- ni kakor na Gorenjskem. Iz lastne izkušnje vem, da imajo na Dolenjskem v pretežni večini same stare, trhle panje, ki jih je bi- lo svoj čas zelo težko prodati, ker so v ino- zemstvu sumili, da so čebele v njih okužene.

Sicer pa tudi ni izključeno, da so večkrat taki panji dobra podlaga za razvoj kužnih bolezni.

Tajniško poročilo je bilo z odobravanjem sprejeto.

Nato je g. Ravnik podal poročilo o blagajniškem stanju Zveze in sicer podrobno o dohodkih in stroških računa članarine in o upravnih stroških. O računu sladkornega sklada pa na tem občenem zboru še ni mogel poročati, ker račun zaradi zadnje dobave še ni zaključen.

Računski preglednik g. Baloh Franc iz Žirovnice je poročal, da je pregledal blagajniško knjigo, primerjal računске postavke s prilogami in našel vse v polnem redu. Predlagal je blagajniku in odboru razrešnico. Soglasno sprejeto!

Volitev novega odbora.

G. Resman Fr. iz Radovljice je predlagal, da naj ostane stari odbor. Za izpolnitev je predlagal g. Serajnika Joška, šol. upravitelja na Dovjem-Mojstrani.

G. Baloh Franc iz Žirovnice je predlagal g. Poharja Fr. z Jesenic.

G. Pohar je izjavil, da zaradi preobremenitve izvolitve ne more sprejeti.

G. Resman Fr. iz Radovljice je predlagal za drugega preglednika računov g. Japlja Ivana iz Kranja, predsednika pripravljalnega odbora za ustanovitev Zveze. Predlogi g. Resmana so bili sprejeti soglasno.

Izvoljen je sledeči odbor:

Za predsednika g. Jan Strgar, čebelar v Bitnjah, p. Boh. Bistrica; za podpredsednika g. Karel Česenj, bančni ravnatelj in župan v Kranju; za tajnika in blagajnika g. Janko Ravnik, strok. učitelj v Kranju; za pregledovalca računov gg. Baloh Franc, posestnik v Žirovnici in Japelj Ivan, obratovodja v Kranju. Za odbornike so bili izvoljeni gg.: Krmelj Maks, posestnik v Poljanah; Klinar Matija, priv. uradnik v Podhому-Gorjah; Kuharič Martin, šol. upravitelj v Voklem pri Šenčurju; Resman Franc, hran. ravnatelj in župan v Radovljici; Serajnik Joško, šol. upravitelj na Dovjem-Mojstrani; Žontar Janez, pos. v Virmašah pri Škofji Loki; Eržen Janez, posestnik v Cerkljah; Kurnik Jože, obratovodja v Trziču.

G. predsednik Strgar se je zahvalil za zaupanje. Nato se je oglašil k besedi jeseński župan g. Markež, ki se je zahvalil za pozdrave g. predsednika Strgarja in vseh

navzočnih ter je v posebno lepih besedah pozdravil v imenu mestne občine Jesenice občni zbor. Izjavil je, da ga izredno veseli, da se je Zveza ustanovila in prevzela plemenito nalogo, da bo sloves naše čebele ne le ohranila, temveč da ga bo po programu dela, ki ga je imel priliko slišati, skušala še dvigniti do zaželene stopnje v korist vseh naših čebelarjev in v splošno narodnogospodarsko korist. Zvezi kakor vsem podružnicam je želel obilo uspeha.

Predsednik g. Strgar se je zahvalil g. županu za lepe pozdravne in izpodbudne besede in ga je prošil, da blagovoli čebelarje počastiti s svojo navzočnostjo tudi v bodoče.

Slučajnosti.

Predsednik g. Strgar je nato prešel na zadnjo točko dnevnega reda. Poročal je, da ima odbor dva predloga za občni zbor. Prvi predlog se glasi: „Občni zbor naj sklene, da v Zvezi včlanjené čebelarске podružnice od vsake prireditve odstopijo določen odstotek čistega dobička za poseben sklad, iz katerega bi dajala Zveza po izkazani potrebi podružnicam podpore za pospeševanja in izpolnitev čebelarstva.“

Razgovor.

G. Pohar z Jesenic je bil za predlog, da se zviša prispevek za Zvezo od enega dinarja na dva.

G. Serajnik: Uspeh tega povišanja bo zelo malenkosten, podružnicam pa ne bo nič ostalo. Okrajni kmetijski odbori naj bi one podpore, ki jih morebiti dajo čeb. podružnicam, naklonili Zvezi.

G. Resman: Naj se organizira v prid tega sklada nabiralna akcija. Podružnični funkcionarji naj gredo s posebno nabiralno polo okoli znanih dobrih ljudi. Je proti predlogu, ker na deželi čebelarске podružnice sploh ne morejo prirejati veselice.

Referent g. Okorn je bil mnenja, da članarine ne kaže zvišati, ker bi podružnicam pri sedanji visoki članarini niti za njih skromne potrebe ne ostalo nič. Zbirko naj napravijo podružnice, Zvezi pa naj od nabanega zneska odstopijo 25%.

G. Česenj je bil mnenja, da je tako nabiranje v sedanjem času zelo težko. Kritiziral je okrajne kmetijske odbore, ki čebelarске podružnice zanemarjajo. Priporočal je predsednikom podružnic, naj tozadevno vplivajo na člane okrajnih kmetijskih odborov.

Referent g. Okorn: Ne smemo prezreti, da morajo okrajni kmetijski odbori podpirati iz svojih skromnih sredstev vse panoge: poljedelstvo, živinorejo, sadjarstvo, semenogojstvo itd.

G. Serajnik je bil mišljenja, da naj bi se vprašanje podpore Zvezi vneslo v novo banov. uredbo.

G. Klinar je izjavil, da iz dosedanje debate domneva, da se vidi v tem predlogu več senčne kakor pa sončne strani. Predlagal je, da naj Zveza sama priredi tako veselico.

G. Lavrenčič iz Kranja je izjavil, da kranjska podružnica ne odstopi od svoje veselice, ki jo bo priredila dne 4. junija t. l. in je prosil, da se te veselice udeležijo v kolikor mogoče velikem številu tudi člani ostalih podružnic. Zvezi se bo odstopilo 10% od čistega dobička.

G. Resman: Predlog odbora naj se odbri. Predlaga, da naj se Zveza obrne za podporo tudi na osrednje društvo.

Predsednik g. Strgar je prebral drugi odborov predlog, ki se glasi: „Ustanovi naj se pri Zvezi obratni sklad za nabavo čebelarstevskih potrebščin. V ta sklad naj bi vplačal za določeno dobo let vsak v Zvezi včlanjen čebelar delež v znesku 150 din, ki bi se obrestoval po obrestni meri poštnih hranilnice. Vplačilo deležev naj bi se omogočilo z več obroki.“

G. Resman pozdravlja predlog, vendar pogreša v njem bistveno stvar, namreč, kaj se bo nudilo vplačnikom deležev.

Referent g. Okorn: Predlog Zveze je dalekosežnega pomena. Oglejmo si dejanski položaj, v katerem se nahajamo. Lansko leto so imeli le nekateri predeli dobro letino. Kljub temu je še na tisoče kg lanskega medu neprodanega, četudi so imeli v krajih, kjer se običajno pridela največ medu, slabo letino, ter da so bile zaradi več zaporednih slabih letin stare zaloge popolnoma izčrpane. Kakšen bo položaj na medenem trgu ob prvi kolikor toliko splošni dobri letini? Obeta se nam silen padec cene medu, če ne bomo ukrenili, kar je potrebno ne le za nas, temveč za vso državo, t. j. da najdemo tržišče za naš odvišni pridelek po primerni ceni. Poleg tega je treba pravilno usmeriti agitacijo za zvišanje domačega konsuma in urediti prodajo medu doma. Položaj na domačem trgu je obupen. Slovenija je preplavljena z medom iz južnih krajev vsega mogočega izvora, domači

med pa leži v skladiščih. To je povzročilo padec cene medu, kar bi še nekako prenesli, hujše pa je, da je s tem ogroženo tudi zdravstveno stanje naših čebel. Nikar se ne čudite, če se bo mestoma pojavila kuga čebelne zalege, katere doslej skoraj nismo poznali. Kdo je kriv? Mi sami! Manjka nam združnega smisla in čuta skupnosti, poleg tega se pa ne najdemo v sedanjih razmerah, ki so povsem drugačne, kakor so bile pred 20. leti, ko je bil pridelek medu v primeru z današnjim še jako majhen in se je med lahko prodal.

Čebelarstvena organizacija je lepo razporejena po vsej Sloveniji, saj imamo 145 čebelarstvenih podružnic, ki pa ne delujejo tako kot bi bilo potrebno. Sedanje delo večine podružnic obstoji v tem, da skličejo občni zbor, poberejo in odvedejo članarino, nekaj jih je, ki skrbijo še za strokovni pouk, semintja kdo na občnem zboru še malo pozabavlja, pa je delo za eno leto opravljeno.

Delovanje podružnic bo treba poživiti. Poleg drugega se bodo morale brigati tudi za prodajo medu in dvig konsuma v svojem področju ter skrbeti za to, da bodo trgovci prodajali domač med. Centrali bodo morale poročati o tekočem stanju čebelarstva, količini medenih zalog itd. Določiti bo treba tudi minimalno ceno medu pri prodaji na veliko, ki naj bi bila obvezna za vse člane, da si ne bomo z umazano konkurenco sami kvarili cen.

Lani so se začeli na odločilnih mestih razgovori o izvozu našega medu v Nemčijo. Prepričan sem, da bo akcija banske uprave privedla do ugodnega zaključka, ter da bomo z vztrajnim delom ustvarili možnost, da bomo naš med po primerni ceni lahko tja izvažali. O tej zadevi sem svoječasno obvestil predsednika in tajnika čebelarstvenega društva, vrh tega pa je bil g. predsednik pri informativnih razgovorih ob priliki razstave v Lipskem osebno navzočen. Glede na to se čudim pisanju „Slov. Čebelarja“ o tej zadevi, ki mora ustvariti med čebelarji slabo razpoloženje in povzročiti nadaljnji padec cen medu. Umestno bi bilo, da bi se o tem ne pisalo, če se ne misli pisati drugače.

Poleg tržišča medu moramo istočasno ustvariti tudi pogoje za kupčijo, da bomo kos nalogi. Ideja ustanovitve čebelarstvene prodajne in nabavne zadruge je dozorela. Le po združni organizaciji nam je uspeh zagotovljen. Inozemstvu moramo nuditi tipiziran med, kar je možno ceno in dobro

storiti le na združni trgovski podlagi. Zadeva je važna, zato Vas prosim, da o njej razmišljate.

G. predsednik Strgar: Iz dosedanje debate in govorov vidim, da smo se od predloga precej odstranili. Nato je podal ponovno pojasnilo, kako namerava odbor ta predlog izvesti.

G. Serajnik je izjavil, da je osupnjen nad številkami, ki jih je glede donosa medu v Sloveniji omenil g. ref. Okorn. Stoji na stališču, da bi bilo na današnjem obč. zboru potrebno glede tega nekaj storiti, ker je izvoz medu potreben. Pozdravil je započeto akcijo.

G. ref. Okorn je podal pojasnila k besedam g. Serajnika. Omenil je, da je prava gospodarska plat čebelarstva, izvoz vsestransko organizirati, ker bo tudi uspeh večji. Čebelar mora biti tudi dober gospodar, če pa to ni, je boljše, da neha čebelariti.

G. Česenj: Vidim, da je misel za ustanovitev zadruga, kakršna je zamišljena, preuranjena. Glavno je, da po sedanjem načinu zbiranja sredstev člani zadovoljimo in to naj za sedaj vrši Zveza.

G. Pohar je predlagal, da naj se debata zaključi in predlog sprejme.

G. Resman je predlagal, da naj Zveza izposluje pri fin. ministrstvu, da bi se dovolilo za zasilno krmljenje čebel čist sladkor.

Glede kranjičev, ki jih bo delila banska uprava kot vzorce, želi, da bi jih čebelarji čimprej dobili ter prosi, da se razdelitev pospeši. Končno je stavil na g. predsednika vprašanje, če sme letos računati na prodajo kranjičev. **G. predsednik Strgar** je izjavil, da je izgled ugoden in se lahko računa na prodajo.

G. predsednik se je nato zahvalil za udeležbo in za izkazano zaupanje ter zaključil občni zbor ob 15. uri.

Zapisnikar: **Janko Ravnik.**

ČTIVO ZA ZAČETNIKE

Majnik

Mesec majnik je mesec zgodnjih rojev in mesec prestavljanja, ki hočemo o njem najprej razpravljati.

Je-li prestavljanje potrebno, vpraša marsikateri čitatelj Sl. Č. Lani je mnogo čebelarjev zamudilo prestavljanje vseh ali nekaterih družin, ker ni bilo do 20. majnika skoro nobene paše, in so bili panji večinoma brez zalog. Po 20. majniku pa je nastopila v mnogih krajih kar dobra paša, ki je trajala mesec dni in še dlje. V donosu ni bilo znatne razlike med prestavljenimi in neprestavljenimi panji. Ta pojav je jako lahko umljiv, ko vemo, da v krajih z dolgotrajnimi močnimi pašami sploh ne prestavljajo, ker morajo čebele znositi med v nastavljen medišču, da imajo v plodišču dovolj prostora za zalego. Tako je bilo lani, ko nas je izredno dobra in trajna paša uvrstila za eno leto med tiste srečne čebelarje, ki imajo leto za letom tako pašo. Kar je bilo lani izjemnega, ne smemo vzeti za pravilo, kajti v krajih s skromnejšo pašo je prestavljanje neobhodno potrebno. Za to je najzgovornejši dokaz dejstvo, da je dravska banovina pred uvedbo AŽ panja in uveljavljenja

prestavljanje pridelovala le neznatno množino medu. Naj razjasnim tedaj nekoliko, kako vpliva prestavljanje na povečanje donosa medu.

V neprestavljenem panju se razširi zalega polagoma na večino satov plodišča. Ker hočejo čebele imeti obnožino in med tik zalege, je v vsakem satu nekaj tega blaga. Kar naberejo čebele več, odlože sicer tudi v medišču, a ne z vnemo, ker smatrajo medišče za nekaj ločenega in tujega, a ob prvi priliki prenesejo med zopet v plodišče. Vidimo celo, da odlagajo med rajši v celice, iz katerih so se pravkar izlegle čebele. S tem pa ovirajo zaleganje. Ščasoma postaja v plodišču pretesno, zalege ni več mnogo, ker je v satih precej medu nakopičenega. Mladice postajajo brezposelne, saj nimajo komu oddajati redilni sok, ki se razvija v njih žlezah. Umevno je, da v takem stanju družina nastavi matičnike, da tako nudi mladice priliko za iznebitev odvišnega redilnega soka. Tega porabijo za ličinke bodočih matic. Ko se bliža čas rojenja, nastane v družini ono znano mrtvilo, ki traja do rojenja. Po rojenju ni dovolj pašnih čebel, in konec koncev je, da ostane medišče prazno.

Vse drugače je v pravočasno prestavljenem panju. Večji del gnezda je prestavljen v medišče, sati so polni zalege in medu, spodaj pa urejajo čebele novo gnezdo in delajo s pridnostjo roja. Saj predstavljati pomeni toliko kot napraviti roj v plodišču. Dan za dnem se polégajo čebele v medišču in tiste, ki še niso izletavale pred prestavljanjem, smatrajo medišče za svoj dom, ter nanašajo tja medičino čim začno izletavati na pašo, mladice jo pa tam predelujejo v med. Ker je v medišču dovolj zalege, ga čebele ne smatrajo za nekaj tujega, ampak kot prostor, ki je zvezan s plodiščem in pripraven za kopičenje medu nad zalego. V plodišču pa se širi novo gnezdo, kjer je vedno več ličink, ki potrebujejo redilnega soka; tam je treba voska, brezposelnih mladice ni in nagib k rojenju je zaduščen vsaj za nekaj časa, če že ne za vso razvojno dobo.

Čas prestavljanja je pri nas sredi majnika, ko se ni več bati mraza in se bliža najboljša letna paša. Najugodnejši dnevni čas za to važno opravilo je med 9. in 12. uro ob lepem vremenu, ko je večina čebel zunaj na paši. Pri prestavljanju naj pazi čebelar, da ne prestavi v medišče preveč trotjega satja; trotovina ne spada gor. Pri prestavljanju ima čebelar najlepšo priliko, da označi mlade matice iz prejšnjega leta, v kolikor ni to že prej storil. Pri prestavljanju naj pazi, da dene zaležene sate skupaj in kolikor mogoče po istem redu kakor so bili v plodišču. To velja tudi za sate v plodišču, ako jih tam ostane več kot eden. Ako pustimo v plodišču samo en zaležen sat z matico, je dobro, da denemo desno in levo od njega že izdelan sat, v ostali prostor pa satnice, ako nimamo izdelanih satov. Dobro je, da za vsak slučaj panj toplo zapažimo, ker je prostornina čebel sedaj še enkrat večja. Mnogi čebelarji nastavijo v medišče nekaj dni pred prestavljanjem pripravljene sate in satnice. To je hvalevredno, ker imajo čebele priliko že nekoliko dni pred prestavljanjem osnažiti stare sate in se privaditi prehodu iz plodišča v medišče.

Pa še kaj o rojih! Roji so naravni pojav, ki se ga naj čebelar ne ustraši. Ako je že zunaj panja, ga je nespametno vračati. Naj ga vsadi, da bo delal z ono pridnostjo, ki jo tako rad kaže. Pač pa imamo zabraniti nadaljnje roje, ker čez mero oslabijo starca. Roju je treba dati samo cele in zažicene satnice, drugače dobimo preveč tro-

tovine in so sati v nevarnosti, da se sesedejo, gotovo pa pozneje v točilu pokvarijo.

Roj vzame s seboj hrane za tri dni. Ako nastane slabo vreme, ga moramo krmiti, da ne pade od lakote. Pa tudi če ne pade, se ne oživi več v njem tisto veselje do stavbe satja, ki traja le kakih 10 dni.

Kdor je nakupil kaj kranjičev ali košev zaradi povečanja svojega čebelarstva, bo storil dobro, da strogo loči plodišče od medišča AŽ panja in vsadi prve roje v medišče, drugece, ako pridejo, pa v plodišče. To naj stori zaradi tega, da bo pozneje lahko odstranil staro matico prveca in ga združil z drugcem v plodišču, kar smemo storiti šele potem, ko se mlada matica opravi in že pravilno zalega. A tudi, če bi ne bilo drugih rojev, je boljše vsaditi prve roje v medišče, ker jih je kaj lahko predstaviti v plodišče in zgornje žrelo zapreti, ne da bi nastala kaka zmešnjava.

Ta mesec se pojavlja pri čebelah brezletnost, neka čebelna bolezen, ki jo spoznamo po tem, da imajo čebele zadek nabrekel in se ne morejo dvigniti v zrak. Kaj je temu vzrok, ne more čebelar dognati in tudi bolezn same ne more ugotoviti. Zato naj nabere nekaj takih čebel, dene v škatlico in naj jih pošlje po občini ali po okrajnem načelstvu državnemu bakteriološkemu zavodu v Ljubljani v preiskavo. Potem bo točno zvedel, katero bolezen ima v čebelnjaku, in bo dobil navodila, kako naj svoje čebele zdravi.

To velja za vsak sumljiv primer katerekoli čebelne bolezni. Vedno naj čebelar ubere to pot in obvarovan bo škode. Naravnost smešno je, da se čebelarji sramujejo priznati kakšno bolezen svojih čebel. Kakor ne pri ljudeh, tako tudi pri čebelah ni vselej gospodar vzrok bolezni, in zato ni vzroka za njeno prikrivanje. Bodimo tudi uverjeni, da zlasti težke bolezni čebel in čebelne zalege ne nehajo same od sebe, ampak zahtevajo strokovnjaško zdravljenje.

*

Mesec majnik je za čebelarja s panji z nepremičnim satjem mesec zgodnjih rojev, ki so mu posebno ljubi, ker izdelajo satje in postanejo do jeseni plemenjakom enakovredni.

Ako se je čebelar ravnal po nasvetih za april, je pač storil vse, kar je mogoče, da bodo njegove družine rojile. V letini, ki je ugodna za rojenje, se bo rojev celo otepal, a so letine, ko ne rojijo vse družine, am-

pak le prilično polovica, ali celo manj. V takem primeru je prav, da pritegne čebelar tudi jalovce (panje, ki ne nameravajo rojiti) k delu. Ko izleti prvec, naj izbere močen panj, ki ne kaže nobenih znakov za rojenje. Na njegovo mesto naj postavi, kadar čebele živahno izletavajo, izrojenca, jalovcu pa naj da novo mesto v čebelnjaku in ga naj krmi nekoliko večerov z močno razredčenim medom. Izrojenec dobi vse pašne čebele jalovca in bo dal drugca, ki bo še močnejši kot prvec, tretjavec pa še vedno za dobrega drugca. Da se ne bodo čebele motile, naj čebelar zamenja tudi sprednji končnici. Tako pomagajo jalovci zgodnjim rojem, ki so najboljši za čebelarja.

Ako pa čebele preveč rojijo, mora čebelar skrbeti, da zabrani vse roje, razen prvcev in drugcev. Vrhtega naj tudi pozne drugce združuje. Nadaljnje rojenje ustavimo, ako zadnji roj (tretjavec ali drugca) drugo jutro po rojenju izrojenca vrnemo. Nadaljnje rojenje preprečimo tudi (čeprav ne za gotovo), če odtrgamo panju, v katerem matice že pojejo, dno, čebele naženemo med satje in vestno izrežemo vse matičnike. Seveda, če pregledamo kak matičnik, dobimo roj drugi dan vseeno.

V večjem čebelarstvu ni lahko ogrebiti po več rojev na dan. Tudi se vsedajo skupaj, in ako je matica enega roja oprášena, drugega pa ne, nastane med čebelami klanje, da je grozno. Zato prestrezajo čebelarji, ki imajo večje število panjev z nepremičnim satjem, roje kar pri žrelu. Čim se začne roj usipati iz panja, pristavimo k žrelu lovilnik (vršo). Ako čebelar večkrat gleda v svoje panje, bo vedel, kdaj mora na roje čakati in mu bo potem prihranjeno ogrebanje z visokih vej.

Kotiček za radovedneže

I. Imam zemljišče v bregu. V zemlji je mnogo apnenastega kamenja. Tam je bil pred 6. leti izsekan bukov gozd in sem doslej na istem prostoru sadil krompir. Zemljišče je obrnjeno proti jutru in ga popoldne že zgodaj zakrije senca. Ker nameravam to parcelo spremeniti v travnik, vljudno prosim odgovora na naslednja vprašanja:

1. Katere vrste trav naj posejem, da bom imel izdatno čebelno pašo in tudi dobro seno za molzne krave?

2. Kdaj naj sejem? Ali naj se oziram na spremembo lune?

5. Ali naj sejem med travo tudi oves, ali travo samo; ali bom kosil že prvo leto, ali šele drugo?

4. Koliko se rabi semena n. pr. za 100 kvadratnih metrov? F. S. v R.

Vaše vprašanje spada bolj v travniško stroko kakor v čebelarstvo. Po opisu lege zemljišča bi Vam svetoval sledeče:

Ad 1. Trave kot take ne medijo. Nekatere vrste nudijo ob cvetju čebelarom nekoliko obnožine. Za molzne krave vam priporočam setev drobno bilnatih trav v zmesi več vrst detelj. Od trav vzemite angleško ljuljko, italijansko ljuljko in zlasti oves, pri deteljah pa belo travniško deteljo, rumeno deteljo (hmeljsko lucerno) in ranjek (Wundklee). Detelje bodo nudile tudi čebelarom nekaj pašne. Dobro bo, ako zasejete v travo semena travniških cvetic, zlasti kaduljo in glavinec. Ker je lega suha, bi znalo to uspevati. Mogoče bi Vam uspevala tudi esparzeta, ki daje čebelarom zelo dobro pašo, a je za krmo manj vredna.

Ad 2: Vsa ta semena je sejati, kadar se ni nadejati več poznih mrazov. To je navadno sredi maja. Luna je povsem brez vpliva na setev.

Ad 5. Med travo naj se redko poseje ajda. Ta varuje nežne rastlinice travnih zmesi in da dobro pašo čebelarom. Kosi se vse to takrat, ko pričinja ajda zoreti, oziroma tik pred zorenjem, na vsak način pa nekako konec julija, da imajo mlade trave še čas se pred zimo dovolj okrepiti.

Ad 4. Poraba semena za 100 m² je: angl. in ital. ljuljke a 0.50 kg, bele detelje 0.14 kg, rumene detelje 0.15 kg, esparzete 0.20 kg in ranjeka 0.15 kg.

Fr. K. v G.

II. Čebelar J. S. v C. p. K. je doživel izreden primer. Pri čebelah mu je pomagal bolan sin. Zazimila sta 10 panjev kranjčev. Dne 24. marca jim je sin pokladal med, ki ga je lani sam pridelal. Čebele ga niso jemale, pač pa so postale nemirne. Ko je oče opazil nemir, je mislil, da se čebele ropajo in je panje popolnoma zaprl. Zaprte so ostale eno popoldne in čez noč. Ko jih je prihodnji dan odprl, so se vsule iz panjev kakor ob rojenju in se niso več vrnile. Kaj je vzrok temu? L. H. v V.

Čebele so bile predolgo zaprte in jih je vročina tako zdelala, da so sicer še izle-

tele, toda nazaj niso več mogle. Če bi bil oče odprl panje še pol ure pozneje, bi se bile čebele zadušile že v panju. Nikar ne mislite, da je bila sinova bolezen tu kaj vmes. Le kako pridete na tako smešno misel!

III. Kupil sem štiri kranjiče. Z njimi nameravam naseliti AŽ panje. Kako in kdaj naj to izvršim? J. Ž. v S.

Vzemite v roke Jugovega „Praktičnega čebelarja“ in preberite odstavek na str. 276. Najbolj se obnese način, popisan v drugem odstavku.

IV. Čez zimo imam v panjih strešno lepenko, ki se mi zdi zelo praktična. Odstranim jo šele pri prestavljanju. Opažam pa, da jo čebele zjedavajo. Kaj mi je storiti, da jo obvarujem? P. Z. v Š. L.

Ničesar vam ne vem svetovati. Ta nedostatek morate vzeti v račun in poškodovane lepenke nadomestiti z novimi, kar je prav za prav malenkosten izdatek. Švicarji uporabljajo podloge iz aluminija. Pri nas jih ni dobiti in bi bile bržkone predrage.

V. Imam sončni topilnik, pa opažam, da ostaja v satju precej voska, zlasti na strani, ki leži na mreži. Zakaj ne izteče ves? C. M. v M.

Če hočete, da boste pridelali več voska, morate s sončnim topilnikom prav ravnati. Voščine morate zrezati na tanke rezine. Ne smete jih preveč natlačiti v topilnik. Čim manj jih je, tem nagljeje in izdatneje bo vosek odtekal.

Kar ostane nestopljenega, stlačite v kepe in spravite v kaki dobro se zapirajoči posodi. Ko boste imeli tega blaga kaj več, ga dajte v kuho in boste dobili še precej voska. Noben topilnik ne izluži satja popolnoma.

VI. V dveh panjih so mi črvi od voščene večje napravili mnogo kotanjic, ki bi jih rad s kako rečjo zamazal. Kako in s čim naj to naredim? A. K. v M.

V trgovini z barvami kupite $\frac{1}{2}$ kg zmlete krede. 5 žlic te snovi zmešajte z vročo vodo, dodajte nekoliko kancev mizarskega kleja in malenkost suhe okrove barve. Vse to dobro premešajte, da postane maža enakomerna. Gosta naj bo kakor jelkov med. S pralico zamazite luknjice. Delati morate urno, da se maža že prej ne strdi. Prihodnji dan je maža na lesu trda kot kamen in jo lahko zgladite s smirkovim papirjem. Okra dodajte samo toliko, da dobi zmes barvo lesa.

OPAZOVALNE POSTAJE

Marec 1938: V vsej prvi polovici meseca so bile noči mrzle, dnevi sončni in topli, kar je zelo pospeševalo razvoj plemenjakov. Tudi druga polovica je bila precej hladna, vendar zelo suha in vetrovna. Ponekod se je ta mesec že precej uveljavil donos s prvega cvetočega sadnega drevja.

Marec 1939: Prva tretjina je bila še nekam sončna, vendar je ponoči toplomer še padal pod ničlo. Nekolikokrat je tudi pomalem snežilo. Druga mesečna tretjina je bila vseskozi mrka in hladna ter suha. Proti koncu meseca je zopet snežilo, toda dnevi so bili že topli in sneg je naglo skopnel. Povprečno smo imeli ta mesec le 8 dni, ko je živo srebro ostalo tudi čez noč nad ničlo, zato smo pa imeli nad 20 dni mrzlih, ko je padla toplota čez noč pod 0°C . Zato je letošnja srednja marčeva toplota le $2,75^{\circ}\text{C}$ (dolgoletni povpreček $4,61^{\circ}$), padavin pa smo imeli le 41 mm, mesto običajnih 78 mm.

Zaradi razmeroma ugodnega vremena so se panji prav lepo razvijali v začetku meseca, poraba medu je bila velika. Dolgotrajno hladno vreme od 10. dalje je stisnilo čebele zopet v zimski klopek, matice so malo zalegale, da celo prenehale so s tem poslom. Kjer so čebele silile po vodo, jih je veter metal ob tla, kjer je marsikatera ostala. Tudi pri nabiranju obnožine jih je mnogo našlo smrt. Nočni hlad je precej zadržal sadno drevje, da ni odprlo svojega cvetja, zato so le 4 postaje izkazale nekoliko donosa, ena sama pa čistega mesečnega prebitka 50 dkg!

V splošnem so bile čebele zdrave, le sem ter tja so se pokazali rjavi madeži; pa so imele stalno dovolj prilike, da so se sproti otrebljale. Le na Dolenjskem so se v osojnih legah kazali močnejši znaki griže, ki pa je potekla brez hujših posledic.

Mesečni pregled za marec 1939

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže							Toplina zraka			Dni je bilo										
		pridobil v			izgubil v			v mese- cu čistih dkg	največ pri- dobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.															
		mesečni tretjini dkg						pri- dobil	po- rabil	dkg	dne	C°										
Blejska Dobrava . . .	577	—	—	—	30	25	30	—	85	—	—	+18	—	1	—	24	1	2	5	5	21	3
Breg-Križe	483	—	—	—	30	30	40	—	100	—	—	+14	—	7	+0'64	5	—	4	10	12	9	17
Kranj	385	—	—	—	45	60	70	—	175	—	—	+19	—	7	+3'19	12	4	5	10	15	6	24
Virmaše-Škofja Loka . . .	361	—	—	—	25	55	55	—	135	—	—	+14	—	4	+3'95	17	4	4	6	18	7	31
Tacen-Šmarna gora . . .	314	—	—	—	25	20	65	—	110	—	—	+14	—	6	+3'27	20	—	3	14	5	12	25
Barje	289	—	—	—	25	45	55	—	125	—	—	+14	—	9	+2'10	13	3	6	11	13	7	22
Dob	305	—	—	—	90	120	60	—	270	—	—	+17	—	9	+3'—	8	2	3	17	7	7	23
Rova	350	—	—	—	95	80	95	—	270	—	—	+15	—	7	+3'41	13	2	5	7	11	13	17
Mekinje	415	—	—	—	80	100	70	—	250	—	—	+16	—	10	+2'77	26	3	11	8	18	5	28
Škorno-Novi kloster . . .	450	—	—	—	60	30	35	—	125	—	—	+12	—	7	+2'50	12	1	1	4	27	—	26
Sp. Ložnica-Žalec	252	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Leveč-Sl. Bistrica	355	—	—	—	50	100	125	—	275	—	—	+16	—	5	+4'03	12	—	7	18	3	10	18
Muta	387	—	—	—	40	80	30	—	150	—	—	+11	—	6	+2'42	14	—	5	9	18	4	22
Sv. Duh-Selnica	536	—	—	—	70	80	95	—	245	—	—	+6	—	6	-0'03	14	—	4	6	20	5	16
Studenci-Maribor	265	—	—	45	105	170	—	—	230	—	—	+17	—	5	+5'51	12	5	3	6	12	13	24
Cezanjevci	182	—	—	—	20	30	20	—	70	—	—	+10	—	8	+0'09	6	3	3	2	17	12	22
Nedeljica-Turnišče	170	—	—	—	85	65	60	—	210	—	—	+16	—	8	+2'85	4	3	1	14	5	12	25
Žetale-Rogatec	322	—	—	—	55	45	50	—	150	—	—	+14	—	3	+3'74	9	2	4	11	12	8	16
Donačka gora-Rogatec . . .	397	—	—	—	30	20	100	—	150	—	—	+20	—	8	+3'55	9	1	7	7	17	7	20
Kozje	307	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krško	168	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zakot-Brežice	156	—	10	90	80	20	—	—	20	29.	+21	—	2	+8'20	21	2	4	8	17	6	15	
Toplice-Dol.	179	—	—	—	30	40	140	—	210	—	—	+14	—	5	+1'69	13	3	8	7	14	10	23
Krka	300	—	—	10	65	45	80	—	180	10	31.	+19	—	4	+5'66	12	2	6	17	9	5	31
Št. Janž-Dol.	347	—	—	—	30	30	30	—	90	—	—	+13	—	3	+0'22	7	3	8	14	13	4	17
Št. Vid-Stična	360	—	—	—	45	55	100	—	200	—	—	+13	—	13	+0'58	8	1	4	16	12	3	27
Cerknica	575	—	—	—	45	40	75	—	160	—	—	+14	—	13	+1'22	15	2	10	8	14	9	21
Sv. Gregor-Ortnek	736	—	—	—	60	50	40	—	150	—	—	+9	—	10	-1'66	6	1	11	4	14	13	24
Novo mesto	180	—	—	—	65	55	100	—	220	—	—	+13	—	8	+4'05	17	3	5	12	9	10	12
Šmarjeta	375	20	30	180	—	110	70	50	—	40	23.	+15	—	6	+2'59	20	5	9	6	7	18	30
Valpča vas	280	—	—	—	40	25	35	—	100	—	—	+20	—	4	+6'67	13	8	3	15	12	4	11
Selnica ob Dravi	324	—	—	—	30	75	30	—	135	—	—	+15	—	6	+2'48	16	1	7	11	16	4	24
Sv. Lovrenc-Pohorje	442	—	—	—	80	55	70	—	205	—	—	+11	—	8	+1'30	11	2	2	12	13	6	8

Vsi panji so AŽ sestava.

DRUŠTVENE VESTI

Vabilo na letošnji občni zbor „Zveze jugoslovanskih čebelarских društev in zadrug“, ki bo dne 4. junija t. l. ob 9. uri dopoldne v meščanski šoli v Zemunu. Na dnevnem redu so poročila upravnega odbora, blagajnika in nadzornega odbora, volitve članov uprav. in nadzornega odbora ter predlogi za povečanje ugleda in veljavnosti Zveze.

Upravni odbor.

Tečaji in predavanja „Zveze za bivšo mariborsko oblast“.

30. aprila tečaj v Velenju; začetek ob 1/2 10. uri v šoli.

7. maja tečaj v Braslovčah; začetek ob 9. uri v šoli.

14. maja tečaj v Rogatecu za podružnici Rogatec in Rogaska Slatina pri čebelnjaku gosp. Ahčina; začetek ob 10. uri.

18. maja predavanje v Celju pri čebelnjaku g. predsednika Jožeta Gaberščka; začetek ob 15. uri.

21. maja tečaj v Ptujju; začetek ob 10. uri v okoliški šoli.

29. maja predavanje v Šoštanjju; začetek ob 10. uri v domu.

29. maja predavanje v Šmartnem ob Paki; začetek ob 1/2 15. uri.

Razpis

Kraljevska banska uprava dravske banovine bo priredila v juniju t. l. v čebelnjaku g. Okorna v škofji Loki dva tečaja: za izobrazbo pomočnikov v rejških središčih za rejo čiste kranjske čebele.

Na ta tečaja se bodo sprejeli mlajši čebelarji iz območja rejških središč Selca, Boh. Bistrica in Dovje-Mojstrana.

V istem čebelnjaku se bo priredilo po potrebi v juniju t. l. več dvodnevni čebelarskih tečajev o vzreji matic.

Stroške za prehrano in stanovanje udeležencev bo krila kraljevska banska uprava.

Prijave za udeležbo na teh tečajih je poslati najkasneje do 30. maja t. l. „Kmetijskemu oddelku kralj. banske uprave dravske banovine“ v Ljubljani, z navedbo točnega naslova in katerega tečaja se prijavljenec namerava udeležiti. O dnevih, kdaj se bodo tečaji vršili, bodo zainteresenti, ki bodo v tečaje sprejeti, pravočasno obveščeni.

Prijave so koleka proste.

Po poblastilu bana
šef kmetijskega odseka:

Inž. Podgornik.

NAŠE PODRUŽNICE

Podružnica v Zagorju ob Savi priredi poučno predavanje v nedeljo, dne 14. maja pri čebelnjaku g. Ocepka Franca v Čolniah. Predaval bo ban. referent g. Jože Okorn. Začetek ob 9. uri dopoldne. Vsi čebelarji in prijatelji čebelarstva vabljeni!

Tajnik.

† Klemenčič Franc, član podružnice v Selcih nad Škofjo Loko, je umrl dne 1. aprila v 35. letu starosti.

Bil je navdušen čebelar, ves vnet za čistočo čebelje pasme. Zrl je v srečno in lepo bodočnost, ker ga je čakalo lepo posestvo, pa je segla vmes smrt s svojo koščeno roko in strla upapolno življenje.

Vsi mlajši čebelarji so se radi s pokojnim družili. Bil je mirne in tihe narave ter vzoren tovariš. Blag mu spomin! N. v m. p.!

Tovariš.

Hojeva paša pod Krimom. — Člani ljubljanske čebelarske podružnice naj prijavijo letošnjo uporabo čebelnjaka v Tomišlju s položnico poštne hranilnice št. 13275, s katero naj nakažejo podružnici toliko dinarjev, kolikor panjev nameravajo postaviti v podružnični čebelnjak.

Krtinska podružnica je imela letos svoj redni občni zbor šele 26. marca. Ta dan je namreč poteklo 20 let od ustanovitve podružnice in tako smo združili svoj občni zbor s skromno proslavo.

V novi dobski šoli se je zbralo 65 čebelarjev iz vseh delov Kamniškega okraja, saj je ob

ustanovitvi obsegal delokrog podružnice do mala ves srednji in južni del našega okraja. V svoji sredi smo pozdravili gosp. Šmajdka, šol. upravitelja v pok., ki je dal pred 20 leti pobudo za ustanovitev podružnice in jo je tudi 6 let uspešno in nešebečno vodil. Predsednikov pozdrav pa je v prvi vrsti veljal gosp. ban. referentu Okornu, ki je že ob ustanovitvi predaval našim članom in ki se je rade volje tudi letos odzval povabilu in je zopet nastopil kot predavatelj. V globoko zasnovanem govoru nam je orisal gospodarski pomen čebele in nam podal smernice za oskrbo AZ panjev ob prestavljanju. Snov je bila zajeta iz prakse in je globoko zajela vse poslušalce, kar je posebno pokazala živahna debata po predavanju. Za svoja izvajanja je žel gospod predavatelj tudi obilo in zaslužno priznanje.

Podružnični tajnik je orisal zgodovinski razvoj podružnice in njenega delovanja. Iz poročila posnemamo, da se je izluščil iz obširnega podružničnega delokroga najprej južni del in si ustanovil podružnico v Dolu, nato pa še srednji del okraja, ki tvori danes podružnico Domžale. Ves čas je bilo delovanje podružnice Krtina zelo živahno, kar najbolj dokazuje veliko število prireditev: vršilo se je 11 celodnevni tečajev in 16 predavanj. Pred nekoliko leti je podružnica priredila tudi čebelarsko veselico, da bi z dohodki, znižala članarino svojim članom, kar ji je tudi uspelo.

Delovanje podružnice se je zrcalilo iz poročil odborovih funkcionarjev, ki so bila sprejeta z odobravanjem. Odbor je zelo delaven in mu je občni zbor izrazil posebno priznanje in pohvalo. Zato je bil soglasno zopet izvoljen za tekoče poslovno leto. Posebej pa je občni zbor počastil tajnika in predavatelja g. Mayerja

ter ga soglasno izvolil za častnega člana, zaradi mesečnega dela v procvit in prospah naše podružnice.

Nato so si navzočni ogledali malo domačo razstavo, ki je nazorno prikazovala nujno potrebna praktična dela pri sodobni vzreji matic, pri kuhanju voska v malih kmetijskih čebelarstvih obratih in kako si pripravimo kranjčice za vsajanje rojev. Male stiskalnice za prešanje voska so bile vse izdelki domačih obrtnikov. Prav lične so bile končnice, ki so jih naslikali otroci po vzorcu starih kranjskih končnic na šoli v Vrhpolju. Razstavnica je bila sicer skromna, pa zelo poučna.

Podružnici in njenemu odboru je bila izražena želja, da bi prospevala v bodoče po začrtanih potih za dobrobit tukajšnjega kmetijskega čebelarja.

V Toplicah na Dolenjskem so vneti člani imeli dne 16. aprila ustanovni občni zbor. Ob tej priložnosti je predaval g. Lilijski o kugi čebelne zalege kakor tudi o dolžnostih in pravicah članov čeb. podružnic. K podružnici je pristopilo mnogo uglednih čebelarjev in napredka želnih mladeničev-čebelarjev. Želimo jim mnogo uspeha, vsem čebelarjem pa dobro se razvijajoče panje. Gosp. Gregorc se zahvaljujemo za pobudo za ustanovitev podružnice. V. Lilijski.

Novo mesto. Dne 3. in 4. aprila je bil čebelarstveni tečaj na kmet. šoli na Grmu. Tečajnikov je bilo prvi dan 57, drugi dan nekaj manj. Bili so z vseh strani Dolenjske in iz Belokrajine. Predavala sta gg. Okoren in Koželj, župnik v p. z Male Loke. Banovinski čeb. referent g. Okoren je prvi dan povedal mnogo o gospodarskem pomenu čebele, o čiščenju kranjčice, o pomladanskih opravilih čebelarja, prestavljanju in o obnovi satja, g. Koželj pa je govoril o rojih, panjih, o špekulativnem pitanju, združevanju in kuhanju voska. Drugi dan sta predavala o nalezljivih boleznih in razkazovala praktična dela v čebelnjaku. V razgovoru so bile tudi določitve ajdovih pasišč na Dolenjskem, za kar pa bo še posebna anketa, na katero bodo povabljeni vsi, ki bodo imeli opravka pri določitvi pasišč. Zato je potrebno, da se oni, ki so zoper prevažanje, nekoliko pomirijo, ker nikjer ni sedaj toliko čebel, da bi se tu ali tam ne moglo postaviti še določeno število panjev. — Le škoda, da ni bilo na tečaju ravno onih, ki so zoper prevažanje čebel v ajdovo pašo.

Vsi tečajniki so bili hvaležni gospodom, da sta povedala mnogo v korist naprednemu čebelarstvu.

Podružnica v Gorjah je imela občni zbor dne 6. januarja. Na zboru so se člani zanimali posebno za železniški prevoz knajničev glede na tozadevno tarifo in težo. To je vprašanje, ki zadeva vse gorenjske čebelarje. Prošijo, da bi glavni odbor to vprašanje rešil do letošnjega prevoza čebel v ajdovo pašo. V odbor so bili izvoljeni gg. Rožič Vinko za predsednika, Ogris Krišpin za podpredsednika, Klinar Matija za tajnika, Pikelj Fran za blagajnika, Jokopič Andrej iz Sp. Laz in Jakopič Andrej iz Sp. Gorji ter Prešeren Alojzij za odbornike.

Podružnica v Št. Ilju pod Turjakom je imela svoj redni občni zbor dne 6. januarja ob udeležbi 15 članov.

Občni zbor je vodil predsednik g. Verboten Jakob. Pozdravil je vse navzočne člane ter se jim za udeležbo zahvalil.

Tajnik g. Rozman Edvin je prečital zapisnik lanskega občnega zbora in došle dopise.

Blagajnik g. Suligoj Franc je podal blagajniško poročilo. Blagajna izkazuje prebitka 601 din.

Pri slučajnostih je bilo sklenjeno, da bomo letos proslavili 20letnico ustanovitve podružnice. Natančni dnevni red bomo naknadno določili.

Kakor vsako leto bo podružnica tudi letos priredila enodnevno predavanje, in sicer meseca junija pri čebelnjaku tovariša Razbornika v Doliču. Za predavatelja naj se naprosi priljubljen predsednik „Zveze“ g. Henrik Peternel.

Pri volitvah je bil izvoljen stari odbor.

Podružnica Barje pri Ljubljani je zborovala dne 8. januarja. Zborovanja se je udeležilo 19 članov. Tajniško poročilo je podal g. Kržin, ki je omenil, da je imela podružnica 39 članov; odbor je imel več sej in razgovorov o napredku podružnice. Podružnica je dosegla uspeh glede znižanja mestne trošarine za uvoz voska, priredila je tečaj o kuhi voska (skuhalo se je 121 kg voščin za 18 članov). Podružnica se bo trudila, da uredi v svojem okolišju pašne razmere in prevažanje tujih čebel. Blagajniško poročilo je podal g. Javornik. Delovanje je bilo prav zadovoljivo. Izvoljen je bil zopet stari odbor, na čelu predsednik g. Škraba.

Podružnica v Zg. Polskavi je zborovala dne 8. januarja. Udeležba je bila zelo zadovoljiva. Člani so takoj plačali članarino. Tajnikovo in blagajnikovo poročilo je bilo soglasno sprejeto in odobreno. Šele dve leti stara podružnica ima vse možnosti, da se bo z vztrajnim delom opomogla in dosegla z agilnim odborom mnogo uspeha.

Podružnica v Dravogradu. Občni zbor je bil dne 15. januarja. Zborovanja se je udeležilo 22 članov. G. predsednik je podal svoje poročilo in omenil, da ima podružnica sedaj svoj kotel za kuho voščin in stiskalnico za vosek. Po tajnikovem in blagajnikovem poročilu je občni zbor razpravljal o nadaljnjem delu in potrebah podružnice.

Podružnica Senovo pri Rajhenburgu je imela dne 15. januarja dobro obiskan občni zbor. Podružnica je imela lani 42 članov. Predavanje smo imeli eno („čebela v sadjarstvu“), ki je bilo zelo dobro obiskano. V splošnem se opaža veliko zanimanje za podružnico. Finančno stanje se polagoma zboljšuje; blagajna izkazuje 757 din dohodkov in 6240/50 din izdatkov; zaloge raznega čebelarskega blaga znaša 1920/50 dinarjev.

Podružnica ima lasten čebelnjak s 5 naseljenimi AŽ panji, in en šestdelni panj za vzrejo matic. V delu je nova stiskalnica za vosek. Letos bomo kupili nekaj važnih čebelarskih knjig, da bodo potem krožile med član-

Brez obnožine ni zalege, brez medu ni toplote v panju. Skrbi za oboje, če hočeš imeti dobre panje.

stvom. Razen tega bomo naročili še reklamne letake za med.

Pri volitvah je bil z malimi izjemami izvoljen stari odbor. Sklenili smo, da priredimo dne 30. aprila poučno predavanje pri čebelnjaku tov. Medveška v Dovškem. Apeliramo na zamudnike, da takoj poravnajo svoje obveznosti za l. 1958., za l. 1959. pa do konca meseca aprila.

Lepo uspeli občni zbor je zaključil g. predsednik s pozivom, naj vsi člani zastavijo vse moči za procvit čebelarstva.

Podružnica Sv. Marjeta niže Ptuja je zborovala dne 22. januarja. To je bilo jubilejno zborovanje, kajti podružnica obstoja že 20 let in deluje v korist čebelarstva zelo uspešno. Poročilo o 20 letnem obstoju in delu podružnice je podal g. predsednik. Omenil je zasluge umrlih članov ter razvoj in težave podružničnega delovanja. Daljše poročilo sta podala tudi tajnik in blagajnik, kar je občni zbor vzel z odobravanjem na znanje. Občni zbor je sklenil, da se za nekatere člane zniža članarina na 25 dinarjev in da se primanjkljaj plača iz podružnične blagajne. Po izvolitvi odbora se je predsednik Geč zahvalil za izkazano zaupanje in obljubil, da bo vedno ščitil koristi in pravice domačih čebelarjev. Nato je občni zbor razpravljal še o ajdovih pasiščih in o spremembi nekaterih stojišč, o ustanovitvi opazovalne postaje, o denaturiranju sladkorja in o obveznem članjenju vsakega čebelarja, ki ima najmanj 10 panjev.

Podružnica na Muti je imela občni zbor dne 29. januarja. Navzočni so razpravljali o tekočih podružničnih zadevah, posebno glede predavanj in neplačani članarini. Banska uprava je podružnici naklonila 500 din podpore za točilo.

Podružnica v Sv. Lovrencu na Dravskem polju je zborovala dne 29. januarja. Izvoljen je bil stari odbor z g. Nadelsbergerjem na čelu. Po običajnih poročilih je občni zbor sklenil, da si podružnica nabavi stiskalnico za satnice in stiskalnico za vosek. Zanimanje za delo v podružnici je zelo veliko. Prepričani smo, da bo podružnica dosegla še lepe uspehe.

Podružnica v Šmarju pri Jelšah je imela občni zbor dne 29. januarja. G. predsednik je podal svoje poročilo. Ceravno ima podružnica le 10 članov, pa so tem zavednejši. Soglasno je bilo sprejeto poročilo tajnika in blagajnika. Izvoljen je bil stari odbor. Zelo uspešno je zastopal čebelarstvo podružnice v okrajnem kmetijskem odboru g. Josip Drobne, ki je bil tudi za bodočo dobo za to izvoljen.

Podružnica Selnica ob Dravi. Poteklo je že precej časa, odkar smo zadnjič čitali v SČ o naši podružnici. Lahko bi kdo mislil, da smo zaspali, pa to ni res! Delamo še vedno v istem duhu za napredek čebelarstva, kakor smo to v prejšnjih letih.

Ozrmo se nekoliko nazaj v minula leta, ko smo tudi pri nas spoznali, da je brez ajdove paše skoraj nemogoče prezimljati čebel, zlasti ker imajo čebele po glavni travniški paši edinele še na kostonju in v gozdu pašo, pa še to redko kdaj. Ta med pa ne prija čebelam pozimi. Začeli smo torej prevažati na ajdovo pašo. Naleтели smo tukaj na velike nepravilike zaradi pasišč, katera so nam vedno spreminjali.

Povrh tega smo morali postavljati panje kar na plano, brez prave strehe in zavetja. Kakor hitro smo dobili bolj stalna pasišča, smo si postavili pri nekem posestniku in čebelarju stalen čebelnjak za 57 AŽ panjev, za tem pa še razložljiv čebelnjak za 80 panjev. Čebelnjaka lahko uporabljajo vsi člani naše podružnice. Le žal, da so med čebelarji še vedno takšni, ki se premalo brigajo za prezimovanje in hrano čebel ter raje puščajo čebelam letni (gozdni) med, spomladi pa tarnajo nad izgubo premnogih družin.

Podružnica je imela občni zbor dne 15. januarja t. l. Udeležilo se ga je pičlo število članov. Ne vem, ali je to vzrok neredne dostave vabil, kar se mora v bodoče popraviti, ali pa so čebelarji že preveč izkušeni, da ne potrebujejo več podružnične pomoči in nasvetov, kakor se to vidi tudi pri raznih predavanjih in sestankih. — Izvoljen je bil z malo izpremembo stari odbor. Iz raznih poročil smo slišali, da je imela podružnica lani eno predavanje o vzreji matic in o postavitvi plemenilne postaje. Predaval nam je gosp. Džura iz Radvanja pri Mariboru, za kar mu na tem mestu izrekamo najskrenejšo zahvalo. Imeli smo tudi nekoliko domačih sestankov ter eno veselico, ki pa je vsled slabega vremena slabo uspela.

Ker na večkratno prošnjo na osrednjo društvo zaradi opazovalne postaje nismo dobili ugodne rešitve, smo si isto lansko jesen postavili sami. — Podružnica si je letos stavila nalogo, da postavi nekje na Pohorju plemenilno postajo, za katero nam je lansko jesen osrednje društvo poslalo tri matice čiste krvi, od katerih si bomo lahko vzredili mlade matice. Pripravljenih imamo že tudi precej prašilčkov. Poiskati je treba še primeren prostor. Mnogo bo treba truda preden najdemo kraj, kjer ne bo v bližini nobenih čebel. Lanska preizkušnja pri Ruški koči na Pohorju ni uspela, ker smo pozneje zvedeli, da vozi nekdo na planino čebele na pašo.

Na pobudo nekaterih članov smo sklenili, da bo podružnica v bodoče kupovala od svojih članov med, v kolikor ji bo to mogoče, ker ga člani prodajajo po sramotno nizki ceni, ter s tem kvarijo cene pridelku. To potrebo smo uvideli zlasti, ko smo pridelali nekoliko več medu, katerega so nekateri čebelarji prodajali po 10—12 din kg, a takoj jeseni bi ga bili lahko prodali po 14—15 din kg. Prosimo pa tudi vse člane, da podpirajo podružnično delo, ter da se v bodoče v večjem številu udeležujejo naših zborovanj. Ker prehajamo ravno iz zimske v spomladansko dobo, želim vsem čebelarjem prav mnogo uspeha v letošnjem letu. — Franjo Lavrenčič.

Podružnica v Velenju je imela občni zbor dne 2. februarja v Velenju. Predsednik je v svojem pozdravnem govoru poudaril pomen čebelarstva organizacije, ugotovil sklepčnost ter prišel na dnevni red. Med tajnikovem poročilu so pristopili v našo organizacijo 3 novi člani. Blagajniški promet je v pretečenem letu znašal 1228⁵⁰ din. Pravilnost gotovine v blagajniški knjigi sta potrdila 2 člana. Upravni odbor za leto je ostal stari. Za občni zbor osrednjega društva so navzočni predlagali sledeče: 1. S papriko denaturirani sladkor je letos naravnost škodoval čebelam, zato prosimo, da dobimo zopet sladkorno moko z žaganjem, ki se je

v prejšnjih letih dobro obnesla. 2. V to svrhu naj se društvo obrne tudi na novoizvoljene državne poslance. 3. Podružnica želi v bodoče dve predavanji na leto.

Podružnica Mala Nedelja. Občni zbor je bil dne 12. februarja. Podružnica, ki je bila ustanovljena že leta 1906., je delovala do leta 1922., nato pa zaspala. Predsednik sedanjega odbora g. Bohanec, pa je obudil podružnico k novemu življenju in delovanju. Vsi čebelarji so mu za

to zelo hvaležni. G. Bohanec je vodil doslej posle predsednika, tajnika in blagajnika, kar ni bilo lahko delo. Na občnem zboru je podal vsa tri poročila, ki so bila soglasno odobrena in sprejeta. Odbor podružnice bo nabavil za člane skupno orodje in priredili strokovno predavanje, ki ga v Mali Nedelji že mnogo let ni bilo. Nadejamo se, da bo podružnica odslej delovala v splošno korist in zadovoljstvo okoliških čebelarjev, kar ji iz srca želimo.

D R O B I R

Iz zgodovine naše Društvene čebelarne.

Čas naglo beži. Še deset, dvajset let, pa ne bo med čebelarji nobene žive priče razvoja naše organizacije od vsega početka. S starimi čebelarji pa bo zapadlo pozabljenju tudi marsikaj zanimivega, kar utegne zanimati poznejše rodove.

Prvih 20 let društvenega življenja nismo imeli nobenega smisla za statistiko in zgodovino. To se že sedaj maščuje. Kdor bi hotel n. pr. točno dognati, kako je naraščalo število članov, bi našel, da manjka podatkov za precej let.

Tudi glede ustanovitve in razvoja naše D Č v prvih letih nimamo nikakih zapisov in podatkov. Zdi se mi, da ne bo odveč, če objavim kar vem o tem, da ne bo pozabljeno. Marsikoga utegne vendarle zanimati, če sedaj ne, pa pozneje. Stvar dobi vrednost šele z leti.

Pred vojno smo imeli velike težave s preskrbo čebelarskih potrebščin. Čebelarji so jih vsak zase naročali iz Nemčije in Avstrije, nekaj pa iz Višnje gore (od čeb. podjetja Rothschoitz). Tudi pokojni trgovec s čebelami Mihael Ambrožič v Mojstrani je imel nekatere potrebščine, zlasti satnice. Kasneje, ko je g. Anton Žnideršič v Il. Bistrici začel trgovati s čebelarskimi potrebščinami, smo bili precej na boljšem, toda to trgovino je kmalu opustil.

Tiste čase smo ustanovili v Ljubljani čebelarsko podružnico, ki so jo v začetku vodili deželni uradniki Martin Humek, Fr. Selan in A. Bukovec. Sklenili smo ustanoviti poseben blagovni oddelek, kar nam je omogočil bivši deželni odbor, ki nam je dovolil v ta namen 500 K podpore — velik denar za tisti čas. Nabrali smo večje število eksportnih in A. Ž. panjev, g. Humek pa je prevzel „vodstvo“, to se pravi, prodajo orodja. Zalogo je imel na svojem domu za sv. Krištofom.

Ker je mnogo potoval, ga čebelarji večkrat niso našli doma in se niso mogli razgovoriti o svojih čebelarskih bolečinah, zlasti kar se tiče orodja. Zato je društvo oddalo zalogico potrebščin uradniku Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani g. Černiču, ki je potem prodajal potrebščine na društveni račun do konca vojne.

Po vojni je nastala velika zadrega za orodje in panje. Naročiti iz tujine jih posameznik ni mogel. Vrhtega smo dobivali od tam blago slabe kakovosti, pravi povojni „šund“. Zato je odbor sklenil, da obnovi zalogo potrebščin, prodajo pa poveri g. Mesarju, ravnatelju „Jugoslovanske knjigarne“. Ta je prevzel od g. Černiča ostanek neprodanega blaga. Bilo ga je ravno za majhen ročni voziček, kripco kakor pravimo.

G. ravnatelj Mesar je kot izkušen trgovec takoj spoznal, da je čas za trgovino s čeb. potrebščinami zelo ugoden. Naglo je povečal zalogo in se založil z vsem kar čebelar potrebuje. Naročili smo tudi stroje za izdelovanje satnikov. Kupcev je bilo čimdalje več in promet je rastel od leta do leta. Blagovni oddelek je tudi začel trgovati z medom in se je na vse strani lepo razvijal. Manjkalo pa nam je denarja. Toda srečno naključje nas je rešilo iz zadrege. Takrat je bil poverjenik za kmetijstvo pokojni društveni predsednik g. prošt Andrej Kalan. Pri tem oddelku sta bila tudi čebelarja Martin Humek in Bukovec. Tema je poverjeništvu poverilo razprodajo več vagonov sladkorja, ki smo ga dobili iz Češke v zameno za demobilizacijske konje. Dolgo časa nismo zvedeli za kupno ceno, končno pa smo prejeli od poslaništva v Pragi brzojavno obvestilo, da je sladkor po 5 K. Kakor bi trenil, smo ga razprodali po 7 K. Nič čudnega, saj so

bili takrat ljudje sladkorja bolj potrebni kakor čebele...

Ko smo iz Prage dobili račun za že prodani sladkor, smo onemeli. Kupnina ni znašala naših 5 K, marveč 5 čeških kron, ki so bile mnogo dražje kakor jugoslovanske. Napravili smo okoli 200.000 K izgube! Kdo naj jo poravnava? V uradu so rekli, da sva zanjo odgovorna midva z g. Humekom. Bila sva zaradi tega vsa iz sebe. Kje naj vzameva toliko denarja?

Za najino stisko je zvedel pokojni ravnatelj Kmetijske družbe Gustav Pirc. Usmilil se naju je in nama odstopil od sladkorja, ki je bil namenjen za vinogradnike, če se ne motim 6 vagonov. To blago smo prodali po 14 kron. Z dobičkom smo pokrili vso izgubo in še nam je ostalo okoli 100.000 K. Izguba je bila med tem narasla še za pol vagona sladkorja, ki so ga nam zaplenili heimverovci v Sinči vasi na Korškem. Izgubili smo tudi ves izkupiček za drugo polovico vagona. O tej točki pa raje molčim, ker je prežalostna, da bi o njej pisal.

S tistimi 100.000 K nismo prvotno vedeli kam z njimi. Uradni depar ni bil, ker smo kupčijo s sladkorjem izvršili tako rekoč neuradno. Končno sva z g. Humekom g. proštu Kalanu predlagala, naj dobi denar SČD za povečanje blagovnega oddelka, kar se je tudi zgodilo.

Tedajni blagovni oddelek pa je imel težavno stališče. Kljub temu, da je trgovina s potrebščinami dobro uspevala in da je prodal leto za letom več medu, ni mogel izkazati velikih prebitkov, ker je moral redno pokrивati primanjkljaje upravnega oddelka SČD, ki so včasih znašali lepe tisočake. Tiste čase tudi ni bilo sposobnih domačih obrtnikov, ki bi izdelovali dobre potrebščine po primerni ceni. Zato blago ni bilo vselej tako, kakor bi bili radi videli. Razvoj oddelka so ovirali tudi pretesni in neprimerni prostori in tedanji vodja, sit vsega do grla, je l. 1930. odložil svoje funkcije in oddelek se je moral preseliti v nove prostore v Vošnjakovi ulici.

S to preselitvijo se je začela nova doba v razvoju blagovnega oddelka. O tem pa o priliki kaj več.

Velik nedostatek pri naših podeželskih čebelarstvih je pomanjkanje primeranih čebelnjakov. Večinoma so premajhni, tako da more slediti praktičnim razkazovanjem le nekoliko čebelarjev, ostali se gnetejo pri vratih; ali pa pohajkujejo pred čebelnjakom, ker ne morejo vanj.

To in pomanjkanje potrebnih učil je vzrok, da je po deželi tako malo praktičnih tečajev. Z njimi bi naše čebelarstvo nagleje napredovalo, ker bi čebelarjem lahko mnogo več nudili kakor suho teorijo.

Pred vojno je bivši kranjski deželni odbor v načelu sklenil, da bo na raznih krajih Kranjske postavil več vzornih čebelnjakov, poleg teh pa še dajal posameznim čebelarjem podpore v ta namen. Čebelnjaki bi bili čebelarjeva last, moral bi jih pa prepustiti predavateljem za tečaje. Žal, da je vojna ta načrt onemogočila. Edino v Marjanišču v Ljubljani je bil z deželnim denarjem postavljen tak čebelnjak. Vsi starejši čebelarji pa vedo, koliko praktičnih tečajev je bilo tam prirejenih in kako zelo je ravno ta čebelnjak v zvezi z našim čebelarskim preporodom.

Upajmo, da zamisel bivšega dež. odbora ni za vselej pokopana. Vzornih, toda ne luksuznih čebelnjakov nam je še vedno treba. Ni, da bi morali biti veliki, glavno je, da tečajniki lahko slede praktičnemu razkazovanju, kar lahko dosežemo s premično zadnjo steno čebelnjaka.

Za kratek čas.

Nenavadna matica. „Cenjeni gospod urednik! V nekem panju sem našel zelo veliko in čudno mrtvo čebelo, ki vam jo pošiljam v posebni škatlici in prosim, da mi sporočite, ali je to matica.“

Urednik je škatlico odprl in našel notri — mrtvega smrtoglavca.

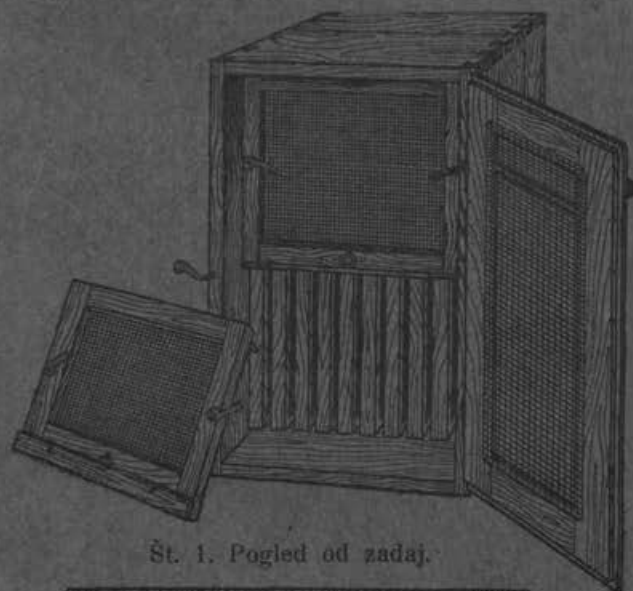
(Po Rheinische Bztg.)

Sklep za uredništvo je 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar za društvene namene je naslavljati na „Slovensko čebelarstvo društvo“ v Ljubljani. Ček. račun št. 11.066. — Blagovne pošiljke (vosek, med) in naročila za čebelarske potrebščine je pošiljati na „Društveno čebelarno“ v Ljubljani, Tyrševa c. 21. Telefon 35-45. Ček. račun št. 15.645. — Društveno tajništvo je v Ljubljani, Poljanska c. 15/l. Telefon 38-38.

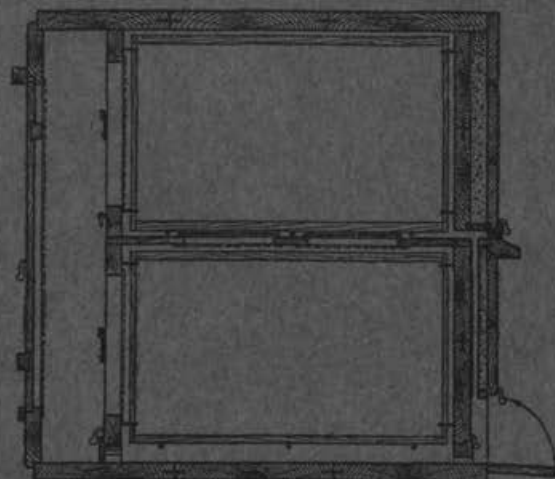
Izdajatelj za Slovensko čebelarstvo društvo in urednik: Avgust Bukovec.
Tisk J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija d. d. v Ljubljani. Odgovoren L. Mikuš.

Št. 1. Pogled od spredaj.

Št. 1. Pogled od zadaj.

Št. 1. Pokončni prerez.

Skupina A. Panji.

Št. 1. A. Ž. (Antona Žnideršiča) panj na 9 satov, izdelan po navodilu odbora Slovenskega čebelarstva društva:

- a) z zapahom št. 18;
b) s prečno zaporo št. 36.

Panji so izdelani natančno, lično in trpežno iz suhega lesa. Vogli oboda so staknjeni na zobe (cinkani), ne zbiti z žebli.

V plodišču in medišču je po 9 satnikov racionalne mere (26×41 cm), ki stoje na gredah iz jeklenih palic. Medišče loči od plodišča posebna rešetka iz cinkove pločevine, ki je pritrjena na lesen okvir, debel 8 mm. Ako hočemo imeti v panju 2 družini, prekrijemo rešetko z dvema desčicama, ki sta mu pridejani. Medišče ima manjše žrelo, ki je zaprto z lesenim čepom, kadar ga ne rabimo. Žrelo pri dnu je 12 cm dolgo. Vrezano je v ozko, premično zagozdo iz trdega lesa. Ko odstranimo zagozdo, lahko snajžimo panj od spredaj.

Pri spodnjem žrelo je plitva veranda, ki jo zapiramo s spodujo brado. Čelna stena panja je dvojna. Prostor med stenama je natrpan z očiščenimi oblanci. Tam je nameščena tudi begalnica, ki veže žrelo plodišča z verando. Ako hočemo begalnico zapreti, potisnemo v zgornje žrelo posebno zaporo iz pločevine (št. 37).

Panj ima prednost, da je čelna stena mogoče brez težkoče sneti iz panjevega oboda. V to svrhu je treba odviti vijake, s katerimi je čelna stena pritrjena k obodu.

Okenci sta zamreženi s pocinkano žično mrežo. Pritrjujemo ju z zapahi št. 18, ali s prečno zaporo št. 36.

V vratih je vdoljena premična tablica, ki jo lahko snamemo, kadar hočemo čebelarjem dati mnogo duška, u. pr. pri prevazanju. Vratec potem ni treba sueti.

Na željo dobavljamo tudi panje, ki imajo namesto zapahov št. 18 prečno zaporo št. 36, odnosno, ki imajo mesto matične rešetke iz pločevine „Sava“ rešetko. Panj s „Sava“ rešetko je za din 5,— dražji. Dušnik v vratih je pri obeh vrstah panjev na notranji strani zaprt s pocinkano mrežo.

Panj je znotraj in zunaj napojen s posebnim firnežem, sprednja stran pa enkrat prepleskana s temeljno barvo.

A. Ž. panj je preizkušen vsesstransko in je sedaj najboljši in najprimernejši. Posebno prikladen je za prevazanje v pašo. Zato si je utrlj pot že daleč čez meje dravske banovine.

Priporočamo ta naš res odlično in natančno izdelani panj za vzorec vsem izdelovalcem A. Ž. panjev.

Št. 2. A. Ž. panj na 10 satov, enako izdelan kot št. 1:

- a) z zapahom št. 18;
b) s prečno zaporo št. 36.

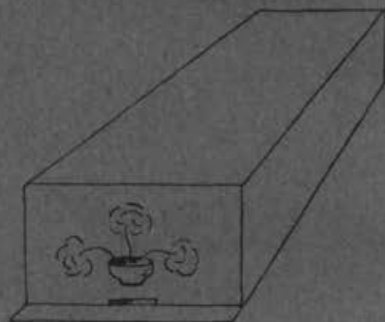
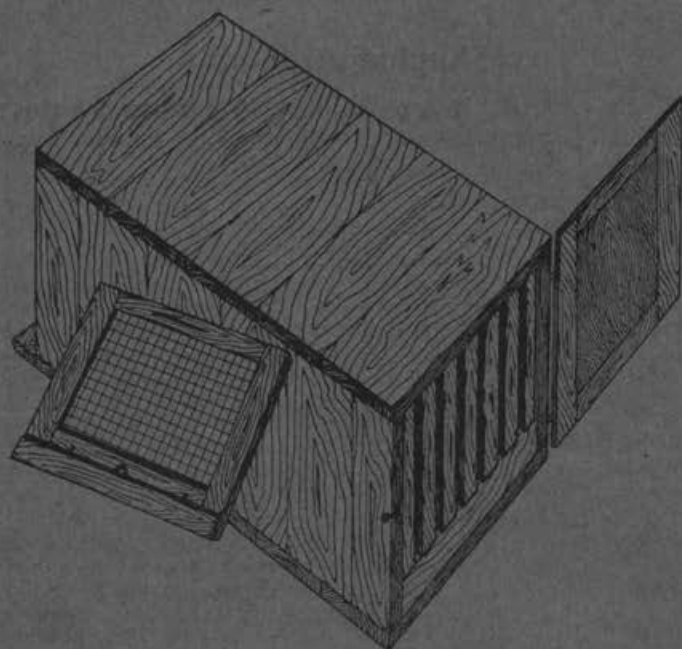

Št. 5. Eksportni panj, prvovrstno izdelan.

Ima 7 satnikov iste mere kot A. Ž. panj in rabi prav dobro za roje in za prašilčke.

Št. 6. Eksportni panj, enostavno izdelan.

Sličen panju št. 5. Rabi prav dobro za kupčijo s čebelami.

Št. 7. Kranjič.

Skupina B. Deli panja.

Št. 10. Palica za gredo za sate, poljeklena, pocinkana, 7 mm debela:

- a) 86 cm dolga za panj na 9 satov;
- b) 39,5 cm dolga za panj na 10 satov;
- c) poljubna dolžina.

Št. 11. Nosilec za matično rešetko iz močne pločevine.

Št. 13. Tečaji na vijake za vratca, vijak z babico in vijak s kljukico

Št. 14. Škrnjak (polzaporica):

Št. 15. Podložek za škrnjak (polzaporico), kovinast.

Št. 12c. Tečaj za vratca, francoski, št. 6. Prav priporočljiv za A. Ž. panje.

Št. 12. Tečaj za vratca, za desno ali levo stran:

- a) št. 6 manjši;
- b) št. 8 večji.

- a) št. 10 velik in močan, za vratca A. Ž. panja;
- b) št. 8 nekoliko manjši, za vratca eksportnega panja;
- c) št. 6 srednje velik, za pitalno deščico pri okencu in spodnjo brado;
- č) št. 3 mali, za zapah za zgornje žrelo in za zagozdo pri spodnjem žrelu.